

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhásos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjes, augusztus 8-án.

Midőn az új rend behozatalával az előbb itt létezett jogakademia, mely fennállása óta mindenkor az ország leglátogatottabb főiskolájának egyike vala, működését beszűntetni volt kénytelen, mindenki a ki vidékünk kulturális, nemzetiségi s forgalmi érdekeit szíven viseli, mélyen sajnálkozott ezen tény fölött, melyet azonban egyelőre megváltoztatni nem lehetett.

Az új rendszer azt kívánta, hogy a két évi akadémiai tanfolyam négy évre bővítessék, — oly kíváncsi, melynek a főiskola, anyagi helyzete miatt eleget tenni képtelen volt.

Néhány lelkes férfi azonban felkarolván az ügyet, azok fáradságtalan buzgalma s az egész közönség áldozatkészségének csakhamar sikerült oly alapot létesíteni, melynek az akadémia törvényi igényei szerint újjászerveve végre ismét meglehetett nyitni.

Egyelőre a mult tanévben csak az első két évi tanfolyam lön életbe léptetve. A tanszékekre részint ismert régibb, részint fiatal jeles erők lönnek meghíva.

A beiratkozott hallgatók száma nem volt ugyan olyan nagy, mint az előbbi években sőt ezekhez arányitva csekélynek volt mondható, de hiszen a teljesen megváltozott viszonyokat latba véve, nem is ringatta magát senki oly vérmes reményben, hogy a m. kir. vallás és közoktatásügyi ministerium jóváhagyása alapján ujonnan megnyitott akadémia mindjárt az első években oly tömeges látogatásnak fog örüdeni, mint az új szervezés előtt fennállott főiskola.

Az elért siker mindazáltal biztató volt s ma midőn az újjászervezés föltételei be vannak töltve s az oly buzgalommal megve-

tett alapokon felállított épület teljesen befejezettek tekinthető, biztos kilátás van arra, hogy az akadémia a küszöbön álló tanévben már sokkal látogatottabb lesz s hogy a hallgatószám száma évről évre ismét mindinkább növekedni fog.

Mi, a kik az ügynek — csekély erőnkkel telhetőleg — szintén bajnoka valánk, örömmel fejezzük ki a mondottak iránti reményünket, s erre annál inkább látjuk magunkat feljogosítva, minthogy olyan ügy, mely annyi számos akadály fölött diadalmasodni tudott, lehetetlen, hogy végleges sikert ne arasson s mert annyi nemes törekvés és áldozatkészség, a mennyi ezen ügy iránt nyilvánult, kell hogy óhajtott gyümölcsét megteremje s mert végre a sikert azon férfiak egyénisége s tulajdonságai által látjuk biztosítva, kik a tanszékekre meghívottak.

De örömmel üdvözljük az eddig elért eredményeket s a munka befejezését másrészt azon oknál fogva is, mivel az ige megtestesülése által igazolva látjuk azon, a mozgalom megindulakor sok oldalról megtámasztott vezéreszmét, hogy t. i. a jogakadémia városunk és vidékünk nézve egyaránt fontos és szükséges intézmény, melyet feladnunk nem szabad.

Mert, ha nincs meg a közönségben ezen szükségesség érzete sőt annak öntudatos felismerése, ugyan megvolna-e akkor magyarázható, azon készség, melylyel ez ügyet a lakosság s a vidék támogatta, megvolna-e fejthető azon rokonszenv, mely a mozgalom iránt oly fényesen s tettek által is nyilvánult?

Bizonyára nem! A viszonyok, a körülmények, melyek között élünk, valóban nem olyan természetiek, hogy a közönség szívesen hozna anyagi áldozatokat olyan ügy javára, melynek életrevalóságáról, hasznos, sőt

szükséges voltáról teljesen meg nem győződött.

Azt mondják; a nép szava a isten szava! Ha ez áll, akkor a nép tette — még inkább az.

Oly városban élünk, mely ugyszólván a hazai határszélén fekszik s így már nemzetiségi szempontból is teljes erőnkkel oda kell törekednünk, hogy szaporítsuk itt azon tényezőket, melyek a magyarságot s kivált a nemzeti irányu mívelődést elősegítik s biztosítják. Hogy pedig egy jól szervezett jogakadémia szintén ilyen tényező, ezt belátni nem nehéz.

Ha tehát csupán ezen egy szempontból tartanók is szükségesnek az akademiát s egyáltalában eltekintենek minden egyéb kulturális, társadalmi, forgalmi s egyéb szoros helyi érdekeinktől, melyek különben többé-kevésbé szintén latba jönnek, még akkor is hazafias kötelességünknek kellene éreznünk az akadémia fennállásának biztosításához erőnkhez képest hozzájárulni.

Azt hisszük, hogy minden elfogulatlan — a fentebbieket megfontolva — velünk egy nézetben van s ezért bizton reméljük, hogy az akadémia szép jövőnek áll küszöbén s hogy ha talán nem rohamosan is, de fokozatosan fog indulni.

Levelezés.

Ungvár, 1879. augusztus 6-án.

T. szerkesztő ur!

Táncmulatság volt f. évi aug. 2-án, melyet a helyben időző egyetemi polgárság rendezett az itteni közoktatási és művelődési árvaház javára. A mulatság igen kedélyes és látogatott volt. Az első négyest száz pár táncolta, a füzértáncra még nyolcvan pár maradt; a vendégkoszoru reggeli 8 óráig legvigabban mulatott. Legyen szabad e helyen felemlíteni Bernáth Dezsőné ő nagyságát, ki oly szíves volt a háziasszonyi tisztet elvállalni és annak

TÁRCA.

Hisz ez divat.

(Vége).

— Hé! Jutka! — kérdelem a Fritzi pesztráját — hol van a nagyságos asszony?

— Hát biz a' elment Amerikába! — felelé a ripók.

— Ment b'iz a menykúbe!... mit fecsegsz te itt összevissza?

— De bizony elment!... én vittem a paktáskát! Meg még az a' ur is elment, a ki ott a kancelláriában a kis asztalnál irt elő!

Ott hagyta a pestrát. — Hisz ez bolond! — gondolám magamban — evvel szóba nem lehet állani!... Bejövök az irodába, nézem Bárányt; — mert ő tilt a kis asztalnál — hát nincs sehol!

— Hol van Bárány ur? kérdelem az írkoktól.

— Elment Amerikába, New-Yorkba — felelé az egyik — Ó nagyságával, azt mondta, hogy ne tessék megjedni, jó lesz a mind.

Erre a beszédre megfordult velem a világ! Berontottam szobámba, mint egy őrt; azt sem tudtam, hogy hol vagyok? Európában-e? ... vagy Amerikában? Hanem utóljára is mindennek vége szakad; — s így az én dühömnek is vége lett! Ma már hál' Istennek három hónapja, hogy nem hallottam ezt a szót „divat.“

III.

Mi legyen a vége?

Már most csak azt szeretném tudni, hogy az én volt drága feleségem, ha ezt elolvassa —

mert megküldöm neki; szilárd elhatározásom — vajjon erre is azt fogja mondani: „hisz ez divat!“? No hiszen szépen volnánk, ha már a feleségmegszökés is divattá válnék!?

De mi legyen a vége? ... annak csattanásnak kell lennie!... Nem tudom mit tegyek?... A szeretője által ölsem-e meg? vagy nyomorba süllyeszsem? hm! hm!... Mi az? mintha valaki kopogna az ajtón?... csakugyan kopog; „szabad!“

A „szabad“ szóra kinyílik az ajtó s Kendeffy ur saját édes feleségét látja maga előtt! Sehogy sem fér szegénynek a fejébe, hogy, hogy pottyanhatott ide a felesége Amerikából? áll mint Lóth felesége egykor!

A csöndet felesége töri meg:

— Édes, kedves férjem, hát csókolj meg! már nem ismeresz? Én vagyok az; a te Jolánod, most jövök egyenest Amerikából.

Kendeffy ur nem siet az ölelésre.

— Hát... mi... hír... van... ott? — ennyit bir kidagogni.

— Mi? hát az, — pattogja Jolán, — hogy ott a férj feleségét másképp fogadja!

— De hát... mit akarsz? — kérdi Kendeffy ur félénken.

— Mit akarok? s ezt a saját férjem kérdezi tőlem? hűtlen lettel hozzám... jólvan! — a köny már ugy hullot, akár az eső, mikor a vizözönnek kellett lenni! — ezt még sem gondoltam volna rólad Felix?!

Kendeffy ur nem birja magát vissza tartani a sirástól, rákezdi ő is! csak a Fritschen hiányzik! s akkor megvan a banda.

— No jer ide Jolánkám! megbocsátok neked! — szól a férj engesztelőleg.

— Mit bocsátasz meg? Hát én meglepetést akarok neki csinálni, s ő így fogad.

— Szép meglepetés; — sóhajtja a férj — köszönöm alásan, mikor megszököl Bárányval!

— Ki szokott meg!? hisz én örökséget voltam felvenni!

Obstupuere omnes!

— Egy nagybátyám halt meg Amerikában, — folytató Jolán, — az hagyott rám 100,000 dollárt; én magamhoz vettem Bárány urat, — tudtam, hogy lovagiasságból megteszi azt a szíveséget, hogy eljön velem, — elmentem tudnod nélkül, hogy meglepetést szerezsek neked; gondoltam, mennyire fogsz majd örülni, ha oly sok pénzt hozok haza! S te így fogadsz engem... a feleségedet!

— Bocsáss meg édes Jolánkám! rimáncok a férj.

— Nesze itt van a kezem, csókolj meg... igyini! parancsolja Jolán — most meg jere te, hadd csókoljam meg azt a borzostek szakállodat! már most szent legyen a béke!

— Igen lelkem, szent!... csakhogy...

— Mi „csakhogy“?

— Máskor, — tudod nagyon szépen kérlek, ne haragudjál meg! — ne szerezz nekem ilyem meglepetést; aztán ne menj idegen férfival olyan hosszú utra! mert hiába, az emberek roszak!... mit szólnak majd?!

— No ugyan van mitől tartanod; hisz ez divat mai nap! — felelé Jolán könnyedén.

Kendeffy ur lehajtja erre a szóra a fejét! utána mondja kedves feleségének vagy kétszer, hogy „divat! divat!“ s aztán tovább ir egy félben hagyott appellátát; holnap van rá a terminus, be kell adni!

F. G.

a legszeretreméltóbb módon megfelelni, valamint köszönettel tartozunk bálorvosunknak, Dr. Novák Endre urnak is.

A szomszéd vármegyék is szépen voltak képviselve, ott voltak a háziasszonyjal jött Püspöki nővérek Szabolcstól, Cibur és Gyurcsánky leányok és Györfly Gizella Abaujból, továbbá Hodoly Elekné, Orosz Aladárné, Lám Sándorné, Lasztókay Béláné, Dr. Pogány Geróné, Talapkovics Emilné, Szomorák Istvánné, Dr. Moskovicsné, Kovács Károlyné leányaival, Orosz Mártonné leányaival, Spanyol Ignácné leányaival, Orosz Miskáné leányaival, Dietz Gusztávné leányaival, Bánoczy Ferenczné leányaival, Hlavathy Jánosné leányaival, Belházyné leányaival, Polányi Istvánné leányaival, Szépfény leányaival, Mazurák Jánosné leányaival, Dr. Preisné leányaival, Stoffa Antalné leányaival, Grabovszky Románé, Horváth Jánosné leányaival; továbbá a leányok közül részt vettek még Br. Vécsey Etelka, Wolfinau Bella, Längsfeld Emma, Lányi Gizella, Roth Mácsi, Fedák Erzsébet, Cserszky Olga, Tarnóczy és Árkó nővérek, Keresztes Klárka, Kornstein Rózácska, Krausz Mariska, Kozsanovics Mariska, Podányi Anna, Moskovics Fany, Glück Mácsi, Benedek Cilli, Széko Ilona, László Mariska, Gross Hermin, Vinkler Roza, Feigenbaum Hermin, Rosenberg Róza.

A hölgyek tolettjei, bár a meghívók egyszerű ruhában való megjelenést kértek, bálisak voltak.

Dietz Sándor.

Különfélék.

A konventről. Az ág. evang. egyház tisztán-inneni kerületi gyűlésben való részvételre mindössze 117 idegen tag jelentkezett; a tényleg megérkezett vendégek száma azonban csak mintegy nyolcvan volt, kik a tevékeny s körültekintő rendező bizottság által magánházaknál elszállásoltak.

A tulajdonképeni kerületi gyűlés f. hó 6-án s folytatólag 7-én lőn a helybeli ev. templomban Szontágh Bertalan gömői esperességi felügyelő előnktele alatt megtartva.

A gyűlést megelőzőleg f. hó 2-5-én a megállapított sorrend pontozatai értelmében papjelölési tanári vizsgák tartottak meg. Augustus 5-én a leányiskola termében a kerületi gyámintézeti bizottság tartott ülést, melyet öt órákor gyámintézeti istentisztelet követett, mely alkalommal Farbak József nyiregyházi lelkész kitűnő szónoklatot mondott. Az istentisztelet offertoriummal volt összekötve, mely összevágó és sikerült volt.

A konvent tanácskozmányairól legközelebb kimerítőbb jelentést adunk s ez alkalommal csak egyes érdekesebb mozzanatairól kívánunk megemlékezni.

S itt első sorban azon határozatot kell megemlítenünk, melynélfogva felterjesztés fog intézteni azon ministeri intézkedés ellen, melynek értelmében a ministerium a protestans tanintézetek feletti felügyelet gyakorlásának jogát magának tartja fenn.

Dr. Markó ezzel összefüggőleg oly indítványt tett, hogy az egyház akkor, a midőn a superintendens a tanintézeteket látogatja, egy jogi tanácsost adjon melléje, kinek hivatása leendő a határozatok jogi helyességét ellenőrizni s ez irányban időközönként referálni.

A gyűlés további tárgyát képezték az egyházi és iskolai alapok iránti intézkedések s érdekes vita keletkezett a tanítók és tanítónők s árvaik nyugdíjazásának kérdése felett is.

Délutáni 2 órákor a collegiumnak tágas s ünnepiesen kidiszított termében közebé volt, melyben mintegy 140 személy vett részt.

A nagy közönség ez alkalommal látta meg először Dessewffy Aristid honvédtábornoknak Than Mór által festett életnagyságu arcképét, mely fölé nemzeti zászlók voltak tűzve.

Ebéd alatt a legderültebb hangulat uralkodott. A cigány húzta, s a számos talpraesett toasztoknak sorát főtisztelendő Czékus István superintendens ur, Ó Felsőre mondott pohárköszöntője nyitotta meg. Kubinyi Albert egyházi felügyelő mint házi ur a vendégeket éltette, s poharat emelt a szintén jelen volt Semsey Vilmos megyei árvaszéki elnök, Farkas honvéd őrnagy s Bornemisza Boldizsár tüzoltó-parancsnok urakért. Farbak József a háziurat s a karzatra reflektálva szellemes modorban a hölgyeket köszöntötte fel. Kramarcsik Károly rozsnyói gymn. igazgató ur, általános lelkesedés között egykori tanárát, Vandrak Andrást urat éltette, ki hosszabb eszmedus toasztal felett, melyben előtte szóló szavaiból kiindulva fényes szónoklatban kifejtette, hogy a tudomány nem cél önmagáért, hanem eszköz magasabb célok elérésére s hogy az iskolának főszülyt a nevelésre kell fektetni. Talpraesett toasztokat mondott még Farkas őrnagy, Kalchbrenner esperes, német versekben, Kovács János, Benczúr József urak s többben.

Este a jogakadémia alapja javára hangverseny rendeztetett, melyről alább referálunk.

Zeneestély. F. hó 6-án a konventi vendégek tiszteletére s a jogi-alap javára zeneestély rendeztetett a collegiumnak ily célokra is igen alkalmasnak bizonyult nagy termében, nagyszámu közönség jelenlétében.

A hangversenyt Hirschmann Ferenc és Mikollik Kálmán urak Beethovennek harmoniumon és

zongorán praecise keresztülvitt „Serenade“-jával nyitották meg. Ezután Spengler Anna k. a zongorakíséret mellett Spohr „Die Rose“ című énekdarabját s az apród dalát a Hugentottákéól énekelte oly simán s oly correct előadással, mely szép tehetségről, de egyszersmind iskoláról tett tanúságot. Haitsch Vilma k. a., kit műértő közönségünk már több hangversenyből ismer, Mendelssohn „Capriccio“-ját adta elő zongorán, gyönyörű készséggel s felfogással.

Hazslinszky Ágost ur saját szerzeményű nagy magyar hegedűhangversenyének előadása által, újabban igen szép tanuileit adá haladásának s a közönség igen kedvező s elismeréssel fogadta a fiatal hegedűművész önszerzeményének saját maga által történt tolmácsolását.

Igen érdekes volt s általános lelkesedést ébresztett a műsor következő pontja. Ugyanis Dessewffy Gizella k. a. és Meczner Zoltán ur tilinkón magyar nótákat adt. k. elő, oly ügyesen, s annyi érzéssel, hogy a közönség valóságos fel volt villanyozva. Azok a csattogó pacsirtahangok egészen elbűvölték a hallgatóságot.

Zajos tapssal üdvözölte a közönség egykori kedvencét, a műkedvelői szinpad gyöngyét, Markóé szül. Szehlő Anna urhölgyet is körében, kinek, férjével, dr. Markó Sándor urral kivitt mesteri négykezű zongorajátéka méltó befejezését képezte az élvezetes hangversenynek.

A hangverseny — miként az ilyen ünnepélyes alkalommal másként nem is lehet — kedélyes táncmultság követte, mely csak a reggeli órákban ért véget.

Új jogtanárok. A helybeli jogakademián még üresedésben volt három tanszékre pályázat lévén hirdetve, a kitűzve volt határidőig 11 folyamodvány érkezett be.

A folyamodók közül következők lőnek tanárokl megválasztva: Schulek Gustáv helybeli h. köz- és váltóügyvéd s az akademiának egyik volt jeles tanára, továbbá dr. Sebestyén Jenő, a magyar magánjog, osztr. polgári jog, peres- és perenkívüli eljárás tanárává s végre dr. Sélley Sándor, a magyar és európai jogtörténet, váltó- és keresk. törvény tanárává.

Facsemeték díjmentes szállítása. Az árviz következtében Szeged város területén tönkrement növényzet pótlása tekintetéből Szegedre küldendő facsemeték, a magy. kir. államvasutak összes vonalain s a duna-drávai vasut vonalán teherárúként, díjmentesen szállíthatnak.

Irodalom. Mehner Vilmos budapesti könyvkereskedőnél megjelenő „Képes családi lapok“ 21-ik füzeté következő változatos és érdekes tartalommal jelent meg:

A boszú. Beszély. Brankovics György-től (Folytatás). — Velence lovagja. Regény. Irta: Schlägel Miksa. Fordította: K. Beniczky Irma. (Folytatás és vége). — A vallomás. Elbeszélés. Passauer Vilmostól. (Vége). — A halál-hirnök. Uti kaland. — Hetvennégy, hetvenöt. (A nagy Deadwo-titok története). Irta: Bret Harte. (Vége). — Báró Wenkheim Béla. — Mehádia hajdan és most. Martini K. V.-tól. — „Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni.“ — Az árvák. — A patagoniaiak. — Rajzok Norvégiából. III. Egy norvég monda. — Vitéz Hüvelyk Matyi életéből. — Hasznos tudnivalók. — Különfélék. — Apróságok. — Gondolatok. — Talányok. — Szerkesztői üzenetek. — Képek: Báró Wenkheim Béla. — A mehádiai Herkules-fürdő. — „Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni.“ — Az árvák. — Tehueltsák (patagoniaiak) (két kép). — Vitéz Hüvelyk Matyi életéből (több kép).

Fragopoliana.*

Nieman kan beherten
kündes zuht mit gerten:
den man z'eren bringen mac
dem ist ein wort als ein slac.
Walter v. d. Vogelweide
um das Jahr 1220.

Außer der abnormen Kundgebung der Witterungslauue tellurischer Kräfte in unserer wankelmüthigen Gegenwart, Rückblicke auf deren Vorkommen in der ehrwürdigen Vergangenheit und Prophezeiungen in die nebelhafte Zukunft, bietet hier ein bedauerenswerthes Ereigniß noch immer viel Stoff zum Besprechen und Beschreiben für die gelangweilte eperleier Gesellschaft. Ein Grundbesitzer hat mit Assistenz eines Reisegefährten den Schankwirth in Verfi, einem kleinen Dorfe an der Spina, thätlich mißhandelt. Veranlassung noch als unbekannt anzunehmen, weil die vorgebrachten Ursachen nicht gut verständlich, also hierüber die Untersuchungsergebnisse abzuwarten sind.

Mag aber die Veranlassung sein welche sie wolle, die Thatiache des verübten Gewaltaktes steht unbestritten fest und jeder Staatsbürger dessen Gedankentrichtung das Ideal eines Vernunftstaates vor sich hat und für Ungarn zu erreichen anstrebt, wird diesen unerquicklichen Fall als ein tief zu beklagendes Geschehniß betrachten, welches weder beschönigt, noch entschuldigt, gar nicht gerechtfertigt, höchstens nur begriffen werden kann. Wir haben auch von Niemand zurechnungsfähigen hierüber eine andere, als wenigstens höchst mißbilligende Aeußerung vernommen. Nur in wiefern sich die ganze Sache für beide Theile als ein empfindlicher

* Wegen Raumangel konnte dieser Artikel in der letzten Nummer nicht veröffentlicht werden. Die Red.

Unfall herausstellte, waren sowohl von der einen, als der anderen Seite entsprechende Theilnamäußerungen zu hören. Uebrigens werden wir erst nach Abwicklung der gerichtlichen Verhandlung über die Angelegenheit Authentisches vernehmen können.

Der betreffende Grundbesitzer ist aber nebenbei auch Stuhlrichter in einem Bezirke dieses Comitats, was die Belastung noch ferner erichert und auch die Anordnung der gelegmäßigen Disciplinar-Untersuchung zur Folge hatte, welche übrigens, im Bewußtsein des Fehltrittes, der Stuhlrichter selbst — bei Anmeldung des Falles — über sich ergehen zu lassen verlangte.

Der Fall berührt weitere öffentliche Interessen, als daß sich die Zeitungen damit nicht beschäftigen sollten, es ist sogar ihre Pflicht dies zu thun, auch ist es der Presse gestattet, um auch die Langmüthigen zu rühren, innerhalb des journalistischen Anstandes, mitunter lebhaftere Farben aufzutragen, als sie in der Wirklichkeit sich zeigten, denn endlich die Wunde, die eine freie Presse schlägt, ist sie — nach Cannings Ausspruch — auch im Stande zu heilen.

Aber daß aus Veranlassung eines solchen Falles unsere kaum errungenen ungarischen Institutionen ähnliche Angriffe erleiden werden, wie die in dieser Sache schriftstellers und theilhabenden noch vor der amtlichen Constatirung der Beschwerden, sich zu Schulden kommen ließen, hätten wir wahrlich nicht erwartet.

Sind denn die hier handelnden Staatsbürger so loie an unser Ungarntum geheftet, so internationalen und flüchtigen Sinnes, daß sie sogar eine unpassende Gelegenheit ergreifen um über das Comitát, die Regierung, das Land herzufallen, und solche Worte in die schimpfpläubige Welt drucken zu lassen wie: „Und wahrhaftig es gibt in unserem soit disant konstitutionnell regierten Ungarn Zustände, die der türkischen Paschawillfür und Paschaadministration gar nicht nachstehen, ja sie vielleicht in mancher Beziehung noch weit hinter sich zurücklassen.“

Mit der Bezeichnung „soit disant“ unsere Konstitution selbst verläugnen, von welche wenige so viel materiellen Nutzen gezogen wie eben jene, die sich so leichtfertig über sie zu äußern pflegen, welche Konstitution sie jetzt aus Dankbarkeit wie eine ausgedrückte Citrone von sich zu werfen sich anshücken, um vielleicht wenn sich hierzu eine passende Gelegenheit böte auf anderer Grundlage die versiegten Quellen wieder zu erschließen.

„Pajtaszkodás“ wird in einem Artikel erwähnt, ohne zu bemerken, daß hier pajtaszkodás eben in diesem Falle durch die Ankläger selbst im vollsten Maße zur Geltung gebracht wird. Denn alle hierüber hier, in Rajchau und Pest erschienenen Artikeln und veröffentlichten Ansichten zeigen unverkennbar Merkmale gemeinsamer Agitation, zur Anregung solidarischen Einschreitens, was als eine sehr unzeitgemäße Art pajtaszkodás bezeichnet werden muß, hingegen durch die Ausschußmitglieder des Comitats, und man braucht um sich darüber zu überzeugen ja nur die Liste der Generalausshußmitglieder durchzulesen, in solcher Einseitigkeit gar nicht ausgeübt werden kann.

Wußten sie denn nicht als sie das Comitát mit der Benennung Pecsovics* beehrten, daß bei dem Ausgliche im Jahre 1867 durch Franz Deak im Wesentlichen und Endergebniß eben das zum Ausdruck gebracht wurde, was das Sároser Comitát obzwar mit andern Mitteln zu erreichen anstrebt.

Was aber bei weitem das Bedauerenswerthe in der Sache, ist daß sie eine Angelegenheit der Gemeinschaft, zu einer Confessionellen herabwürdigen, und sich selbst dadurch von der übrigen Gesellschaft gewissermaßen isoliren.

Ähnliches kommt nicht nur hier, sondern auch in der übrigen civilisirten Welt sehr häufig vor, darum sind ihnen in allen Gesetzbüchern unzählige Paragraphen gewidmet. Ausbrüche der Leidenschaft sind einmal nicht abzuschaffen und zu verhindern, sie liegen in der Natur jedes fühlenden Menschen:

Plus je sens vivement, plus je sens que je suis.

Was wären aber auch die Menschen ohne Leidenschaft, ohne der Leidenschaft welche der Gesetzgeber zwar für strafwürdig hält, der Richter verurtheilt, — ohne welche aber die Kunst nicht leben könnte. Wer ist es, der nicht Fälle von Entrüstung sich vorstellen könnte wo er veranlaßt wäre der Entscheidung der Gerichte thätlich vorzugreifen. So was kommt nicht nur bei Alltagsmenschen sondern auch in den höchsten Schichten der Gesellschaft vor. Fürst Zhenly hat den Minister Hassenflug vor dem Theater in Cassel öffentlich Stockprügel verfeßt, Pierre Bonaparte erschof den Schriftsteller und Deputirten Noir, Großfürst Constantin verlegte einem bekannten Reichsfürsten in Wien auf der Glacis einen Backenstreich. Täglich bringen unsere Blätter unzählige Fälle von Gewaltthätigkeiten aller Art zur Kenntniß der Leser, oh e daß es jemand einfällt daraus zu Gunsten einer Confession Capital zu schlagen.

Doch nicht nur unpatriotisch aber auch als unflug ist das ganze Vorgehen in der Sache zu bezeichnen, es fällt nämlich den Betreffenden nicht zum Vortheil daß sie an das höchste Gericht, an die Gesellschaft appelliren, denn während die Behörden nach trockenen Paragraphen urtheilen, und jedem gleiches Recht ertheilen, hat die Gesellschaft einen ganz anderen Coder. Sie anerkennt die Gleichheit nicht, sie kann

* Die Benennung Pecsovics stammt nicht aus dem Sároser Comitát, wie es viele irrthümlich glauben, sondern aus Tolna, wo in den vierziger Jahren die reactionäre und liberale Partei unter den Namen ihrer Vorsteher Pecsovics und Kubinszky sich feindselig gegenüber standen.

der einen, als
amäuserungen
ach Abwicklung
Angelegenheit
aber nebenbei
Comitats,
t und auch die
er-Untersuchung
Bewußtsein des
bei Anmeldung
en verlangte.
che Interessen,
ht beschäftigen
thun, auch ist
ngewöhnlichen zu
Anstandes, mit-
ie in der Wirk-
Bunde, die eine
Sannings Aus-
solchen Fällen
titionen abhän-
in dieser Sache
or der amtlichen
zu Schulden
ht erwartet.
Staatsbürger so
internationalen
eine unpassende
mitat, die Re-
olche Worte in
fen wie: „Und
ant konstitutio-
der türkischen
gar nicht nach-
ziehung noch
t unsere Kon-
wenige so viel
ene, die sich so
n, welche Kon-
ie eine ausge-
ansichten, um
de Gelegenheit
iegten Quellen
Artikel erwähnt,
is eben in die-
volksten Maasse
e hierüber hier,
ikeln und ver-
bar Merkmale
zeitgemäße Art
hingegen durch
d man braucht
die Liste der
in solcher Ein-
n.
s Komitat mit
daß bei dem
Deak im We-
zum Ausdruck
komitat obzwar
nte.
ernswerteste in
it der Gemein-
digen, und sich
schaft gewisser-
sondern auch
stig vor, darum
zahlige Para-
schaft sind ein-
dern, sie liegen
je sens que
ischen ohne Lei-
der Gesetzgeber
verurtheilt, —
n könnte. Wer
sich vorstellen
ntcheidung der
s kommt nicht
in den höchsten
genplich hat den
in Cassel öffent-
arte erschöpf den
Großfürst Con-
fürsten in Wien
täglich bringen
waltthätigkeiten
daß es je man-
onfession Capie-
er auch als un-
sache zu bezeich-
nicht zum Vor-
an die Gesell-
Behörden nach
jedem gleiches
en ganz anderen
nicht, sie kann
icht aus dem Sä-
ben, sondern aus
tionäre und libe-
führer Pecovics
en.

es auch nicht thun, denn Alles in der Gesellschaft ist auf Ungleichheit gegründet. Sie meint, daß die Staatsbürger schon durch die Wahl ihres Berufes ihre Stellung in der Gesellschaft selbst bestimmen, ist schon im Allgemeinen gegen die Dorfshankwirthe eingenommen, und urtheilt darnach.
Der Engel des Friedens wache über uns!
Pater Janus.

Tagesneuigkeiten.

Der Abmarsch der hiesigen k. k. Truppengarnison, welche die Herbstübungen, wie alljährlich in Kaschau mitmachen wird, erfolgte gestern um 7 Uhr früh.

Im Floegelgarten produziert sich noch heute und morgen die Komaromische Volkslieder-Gesellschaft, welche aus zwei Damen und drei Herren besteht. Das Programm wird reichhaltig sein und durchgehends neue Nummern umfassen.

An den vorhergehenden Abenden war der Besuch ein zahlreicher und hatte man sich dort recht gut amüßert.

Sie müssen weg! Die vor dem Gebäude zum schwarzen Adler stehenden wilden Kastanienbäume, unter deren schützendem Laube wir zur drückend heißen Juli- und Augustzeit anderer Jahre behaglich unseren „Kleinen Schwarzen“ oder „Kapuziner“ schlürften und die wir daher gewohnt waren mit gewissermaßen pietätvollen Gefühlen anzusehen, müssen den Platz, den sie Jahrzehnte hindurch so tapfer behauptet hatten, in Bälde verlassen. Unseren Allen sind diese Bäume gewiß recht lieb gewesen und es stimmt uns beinahe wehmüthig, an dieselben unbarmherzig Hand anlegen zu müssen, um sie ihres ehrenvollen Postens zu entheben; doch die zwingende Macht der Verhältnisse verlangt dieses Opfer.

Im Kriege gibt es sogenannte „verlorene Posten“, um die man weint, weil man weiß, was ihrer harret, und doch werden sie in Anbetracht der zu erreichenden höheren Ziele ohne jegliche Gewissensbisse aufgegeben; — die schöne Sphigonia wurde an einen Felsen geschmiedet, vom eigenen Vater, der sie zärtlich liebte, preisgegeben, da es sich ebenfalls um die Erreichung höherer Ziele handelte; die Bäume, deren Laub bis jetzt nicht nur einen wohlthuenden Schatten spendeten, sondern andererseits auch die Mängel, Schäden und Verkommenheiten des bisherigen dreieckigen Gebäudes verdeckten, würden falls sie noch ferner stehen blieben, die architektonische Schönheit der imposanten Front des neuen Gebäudes ebenfalls verdecken und dessen untere Lokalitäten ins Dunkle stellen. Die Frontveränderung des maßgebenden ästhetischen Gesichtspunktes hat es daher zur Nothwendigkeit gemacht uns von diesen unseren alten Bekannten vielleicht auf Nimmerwiedersehen zu trennen, was wir nicht thun konnten, ohne ihnen diesen Nachruf zu widmen.

Die heutige Festsung wird in unserem Komitate laut den Berichten der Landwirthe sehr mittelmäßig ausfallen.

Was die Ernte anbelangt, so ist der Schnitt bereits zu Ende. Es wäre nur zu wünschen, daß eine schöne Witterung eintrete, weil sonst die Frucht nicht eingebracht werden kann.

„Der Freie Bürger.“ Unter diesem Titel ist in Kaschau die erste Nummer eines neuen Blattes erschienen. Die uns vorliegende Nummer ist reichhaltig. Die Tendenz des Blattes wird schon durch den Titel angegeben. Verantwortlicher Redakteur ist Herr Eugen Deil. Das Blatt erscheint wöchentlich zweimal.

Plaudereien.

Die drei, bisher unerledigt gewesenen Lehrstühle der wiedereröffneten Rechtsakademie sind besetzt und wird nun dieser von Beginn des an der Schwelle stehenden Schuljahres angefangen perfekt dastehen.

Der Phönix hat mit verjüngter Kraft seine Schwingen aus der Nische erhoben.

Eine ganze Reihe angenehmer Reminiscenzen lebt in uns auf, indem wir dieses Anlasses gedenken. Es war das ein urwüchsiges, frohes, bewegtes Juristenleben. Aus allen Gegenden des Landes kamen sie herangeströmt, junge, wißbegierige, feiche Herren und bemooste Häupter, um hier, im lieblichen Städtchen an der Tarza sich mit den gewiegten Rechtsprinzipien eines Gajus, Alpinus, Papinianus und mit schönen Mädchen vertraut zu machen, deren es hier stets so viele gab. . . .

Im geräumigen Saale zur „Neuen Welt“ ging es lustig her. Zu Anfang eines jeden Schuljahres gab es da gemeinschaftliche Soiréen, welche den Zweck hatten, den aus — wie gesagt — allen Richtungen der Windrose Herbeigekommenen Gelegenheit zu bieten mit den Kollegen Bekanntschaft schließen zu können.

Da gab es natürlich an Musik, Gläsergerllirre und feurigen Reden durchaus keinen Mangel.

Auf den Gassen, in den Zuckerbäckereien, im Kiosk, überhaupt an allen Ecken und Enden herrschte namentlich Abends stets ein reges Leben.

Cravaten, Handschuhe, Bouquets und sonstige derartige Artikel hatten einen massenhaften Absatz. Man studirte, hofirte, tanzte, trank, sang und duellirte, daß es eine rechte Freude war.

Die schönen Tage von Aranjez, sie sind vorbei; — so wird und kann es unter den seither gänzlich veränderten Verhältnissen nicht mehr werden. Juristen werden wir zwar bekommen und wir wollen hoffen, daß in möglichst großer Anzahl; doch jene Zeiten, mit ihren solennen Fackelzügen, öffentlichen Schlußfesten des

einstigen Kölschey-Kör — mit ihrem prickelnden, jugendlichen Ueberrausche, und ihren hochgelegenen Ballen werden nicht mehr wiederkehren, weil — nun weil seither überhaupt Alles anders geworden ist. . . .

Das Einzige, was der Wandelbarkeit der Zeiten — solange es Juristen und schöne junge Damen gibt — vielleicht nie unterworfen sein und sich nie ändern wird, dürfte der Inhalt jener Knüttelreime sein, in welchen es heißt:

„Als Juriste bin ich fleißig,
Sitz Stunden wohl auch dreißig
Wöchentlich auf meiner Bank,
Und es wird mir nie zu lang:
Anzuhören mit den Ohren,
Die gelehrten Professoren
Ihre Lehren einzusaugen
Und zu sinnen und zu schwärmen —
Für das Zus der blauen Augen.“

Ad vocem: blaue Augen! — Im Laufe der vergangenen Woche haben wir wiederholt Gelegenheit gehabt sowohl solche, wie auch braune und schwarze inmitten animirter Tanzkolonnen strahlen zu sehen.

Glänzend gelungen war das sonntägige Fest im Offiziersgarten, bei welcher Gelegenheit die Damen den Herren Offizieren Revanche boten und die zahlreichen Gäste in liebenswürdigster Weise bewirtheten. Die Glocke schlug bereits die elfte Stunde, als der Tanz zu Ende war.

Auch am lustigen Villezberge, welcher die wahrhaft reizende Umgegend der Stadt dominirt, hatte sich eine größere Gesellschaft eingefunden, in Folge dessen natürlich auch dort eine gemüthliche Tanzunterhaltung stattfand.

Dann langten Tag für Tag die Herren vom Convente an. Am Perron und in den Wartesälen des Bahnhofes herrschte ein reges Leben und Treiben. Alte Freunde, Kameraden, Verwandte, Bekannte, Collegen harrten derer, die die da mit den Abendzügen ankommen sollten. Die Strahlen der untergehenden Sonne vergoldeten die im Kreise sich dahinziehenden bewaldeten Höhenrücken, das Abendroth flammte wie Feuerfeuer, das Dampfroth schraubte mächtig, der Zug brauste leuchtend heran. Neugierige Gesichter gelang zum Vorschein, die Gäste sprangen heraus. Man eilt auf sie zu, man reicht und drückt sich herzlich die Hände, man umarmt sich und mehr als einmal kann man sich am Anblick von echten Männerfüßen erfreuen.

Gingang, Treppen und der große Saal des Collegiumsgebäudes sind festlich geschmückt und von weitem schon leuchtet den Gästen aus rothem Felde die goldene Inschrift: „Isten hozott!“ entgegen. Trotzdem nun im Vorhause ein lebensgroßer papierener Husar den Säbel kampfbereit in der Faust hält und weiter oben ein ebenfalls papierener Turco fürchterlichen Blickes das Bajonett fällt, so lösen diese Schildwachen doch Keinem von uns Schrecken ein. Wir wissen gar wohl, daß wir konstitutionelle Staatsbürger sind und uns daher keine Schildwache etwas anhaben kann, — besonders wenn ihr Gewehr ein papierenes ist.

Dem Festbankett wohnten ungefähr 150 Personen bei, und ist es daher selbstverständlich, daß an zahlreichen sowohl ersten als witzigen und geistreichen Toasten durchaus kein Mangel war.

Abends fand ein überaus gelungenes Concert statt, welchem ein Tanzkränzchen folgte. Schöne Damen und unermüdete Tänzer waren in großer Anzahl anwesend, demzufolge sich die Unterhaltung zu einer recht gemüthlichen gestaltete. Freilich erblickten wir wohl auch Solche, die nicht zugegen sein konnten; schlauke, leichtfüßige, graziöse Gestalten, die aus unserer Mitte geschieden sind. . . . Leider! — Und nun die Musik verklungen ist und wir uns von unseren Gästen wieder verabschiedet haben, herrscht augenblicklich Windstille. Doch nur bis Morgen. Villezberg und Gemethe werden wieder das Ziel von Ausflügen sein.

Am Villezberge versammeln sich die Herren von der Feuerwehr, in Gemethe hingegen die Herren von der Badegesellschaft.

Wie hieraus ersichtlich, fehlt es uns durchaus nicht an Momenten, welche das Leben tanz-musikalisch und auf andere Art verflüßeln.

Als Curiosum wollen wir aber berichten, daß in einem Belustigungsorte der Umgegend vor nicht langer Zeit ein vom Gastwirthen selbst veranstalteter Ball stattgefunden hat, an welchem weder musiziert, noch getanzt wurde, weil mit Ausnahme des Balldirektors überhaupt niemand erschienen ist.

Die Unterhaltung war nichtsdestoweniger animirt, denn der Balldirektor ging lebhaft auf und ab, indem er folgende Ode schwungvoll deklamirte:

„Wie der Bär mit leisem Geistes Schritte
In der dräuenden Kaninchen Mitte
Furchsam hüpfet und zärtlich brüllend achzt,
Freund! so tanz ich auf der Spiegelwelle
Einer Sandbank. . . .
Der Begeißlung matte Fläche wogen
Auf zum Thurme. . . gleich dem Regenbogen. . .
Dessen Feuer uns unsichtbar brennt,
Blinder Sonnengott Dich segn' ich grimmig,
Steine selgen Dir, wenn tausendstimmig
Dich die Wüste ihren Phöbus nennt.“ Ahmed.

Das Kaschauer Bankfiliale und sein Wirkungskreis.

(Schluß.)

6. Von den angenommenen acceptirten Wechseln werden die Zinsen für die Zeit, welche jeder Wechsel nach Kalendertagen vom Tage der Escomptirung bis zum Verfallstage zu laufen hat, nach dem jeweiligen Bankzinsfuß berechnet. Bei Wechsel, welche am Plage der escomptirenden Bankanstalt zahlbar sind, werden

die Zinsen wenigstens für 5 Tage, bei allen anderen Wechseln wenigstens für 30 Tage in Abzug gebracht, für jeden einzelnen Wechsel aber werden an Zinsen wenigstens 30 Kreuzer gerechnet.

7. Wünscht Jemand einen, von der Bankanstalt escomptirten Wechsel gegen Erlag des Wechselbetrages vor Verfall einzulösen, so hat er diesbezüglich unter genauer Bezeichnung des Wechsels ein schriftliches Ansuchen an die Bank zu richten.

Eine Rückvergütung der Zinsen findet grundsätzlich nicht statt, ausgenommen, wenn ein noch nicht fälliger Wechsel über Aufforderung der Bankanstalt eingelöst wird, in welchem Falle die Zinsen vom Tage der Einlösung bis zum Verfallstage rückvergütet werden.

8. Wird ein Wechsel am Verfallstage bis zur diesfalls bestimmten Stunde (gewöhnlich bis halb 2 Uhr Nachmittags) nicht bezahlt, so wird der Einreicher, sofern er am Plage anlässlich ist, aufgefordert, denselben sofort einzulösen. Bei Nimmessen wird, wenn sich auf dem Wechsel ein am Plage wohnhafter Wechselverpflichteter oder ein Nothadressat, oder deren mehrere befinden, zunächst bei diesen die Zahlung verlangt. Wird von diesen die Zahlung nicht geleistet, so erfolgt die Rücksendung der Nimmesse nebst Protest an die Bankanstalt am Einreichungsorte und der Einreicher der Bank bei Einlösung des Wechsels, außer den 6%-igen Verzugszinsen, die Auslagen für Protest und Porti, dann 1/2% Provision von der Wechselsumme zu vergüten.

Wechsleinreichung im Correspondenzwege.

9. In Fällen, wo es sich darum handelt, einem bedeutenderen Handelsplage oder dem Hauptorte einer industriellen Gegend den Verkehr mit der Bankanstalt des betreffenden Bezirkes zu erleichtern, ohne hiebei einer einzelnen Firma oder einer auf bestimmte Teilnehmer beschränkten Firmengruppe ein ausschließliches Vorrecht einzuräumen, gestattet die Bank solchen Nebenplätzen der Bankanstalten ausnahmsweise die Benützung des Bankcredits im Correspondenzwege. Die Einwendung von Wechseln im Correspondenzwege ist nur jenen Firmen gestattet, welchen diese Begünstigung ausdrücklich zugestanden wurde.

10. Bei Ansuchen um Ertheilung der Berechtigung zur Correspondenz-Einrichtung ist erforderlich, daß von einer kaufmännischen Korporation oder einer größeren Anzahl von Firmen des Nebenplatzes eine einzelne accreditirte Firma, oder ein Geldinstitut als Vermittler vorgeschlagen wird, welcher sich bereit findet, von allen Firmen des Nebenplatzes Wechsel-Einreichungen zu übernehmen, dieselben an die Bankanstalt einzulösen, die von der Bankanstalt überlieferten Valutabeträge und retournirten Wechsel an die betreffenden Einreicher abzuliefern, mit einem Worte — die geklammerte Manipulation und den Verkehr zwischen dem Nebenplage und der Bankanstalt zu besorgen. Selbstverständlich hat diese Vermittlung für die Bank ohne Kosten zu geschehen und werden die Postsendungen auf Kosten und Gefahr der Einreicher befördert.

11. Die Einreichung von Wechseln auf Correspondenzwege kann jedoch unter Umständen auch einzelnen Firmen: Geldinstituten und größeren Etablissements lediglich für ihre eigene Rechnung zugestanden werden, wenn von denselben eine häufigere Benützung des Bankcredits und die Beibringung eines wirklich bankmäßigen Wechselmaterials erwartet werden kann, und wenn die jeweilige unmittelbare Einreichung bei der Bankanstalt für diese Einreicher mit besonderen Unkosten oder Schwierigkeiten verbunden sein würde.

12. Es ist im Allgemeinen nicht gestattet, Wechsel bei einer Bankanstalt zur Zahlung anzuweisen (zu domiciliren). Nur jenen Firmen und Personen, welche Wechsleinreichungen im Correspondenzwege machen dürfen, pflegt die Bank über besonderes Ansuchen ausnahmsweise zu gestatten, die einzureichenden Wechsel durch die betreffenden Acceptanten bei den escomptirenden Bankanstalten zur Zahlung domiciliren zu lassen.

Bei Escomptirung solcher Wechsel wird von der Bankanstalt dem Einreicher eine Domicilirungs-Provision von 1/2% vom Wechselbetrage, mindestens aber fl. 1 für jeden einzelnen Wechsel berechnet.

13. Ansuchen um die Bewilligung den Bankcredit im Correspondenzwege zu benutzen, sind, unter Anschluß etwaiger Beilagen: Statuten, Jahresberichte u., schriftlich an die Bankanstalt des betreffenden Bezirkes zu richten, welche dieselben der vorgelegten Direction vorzulegen hat.

14. Die Bewilligung zur Einreichung im Correspondenzwege wird von der betreffenden Direction unter Zustimmung des Generalrathes stets nur bis auf Weitrer ertheilt und kann jederzeit von der betreffenden Direction oder im Wege der letzteren durch den Generalrath zurückgezogen werden; ebenso ist diese Bewilligung für die Entscheidung des Censur-Comité's über die Annahme der Wechsel nach keiner Richtung bestimmend.

Fruchtpreise vom 8. August 1879.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	6.50	7.50
Weizen „ 100 „	„	9.50	10.50
Gerste „ 100 „	„	6.25	7.25
Haber „ 100 „	„	5.25	5.75
Mais „ 100 „	„	6.25	6.50
Erbfen „ 100 „	„	—	—
Linlen „ 100 „	„	—	—
Wispeln „ 100 „	„	—	—
Erdäpfel „ 100 „	„	—	—

Die in Brünn am 6. August gehobene Zahlen

21, 36, 69, 18, 6.

Die nächste Ziehung ist am 19. August 1879.

Die in **Wien** am 2. August gehobenen Zahlen:
82, 53, 69, 66, 9.
 Die nächste Ziehung ist am 16. August 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
 Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉMÉNY.

A magyar királyi
debreceni állami méntelep
Eperjes, Debrecen és Turia-remetei osztályai-
 ban elhelyezett katonai legénység, valamint
 az ugyanott lévő ménlőállomány részére folyó
 évi novemberhő 1-től 1880. októberhő végeig
 szükségelendő

takarmány és élelmi cikkek,
 u. m. kenyér, zab széna, alom-szalma, ágy-
 szalma, kemény tűzifa és petroleum bizto-
 sítása végett **1879. augusztus 28-ik napján**
d. e. 10 órakor a m. kir. méntelep számvévi
 irodában Debrecenben írásbeli zártajánlati
 árlejtés fog tartatni.

Szállítási szerződés, illetve feltételek hely-
 ben, számvévi irodában megtekinthetők.
Debreceni állami méntelep
 parancsnoksága.

127 2-3

MATTONI'S
Giesshübler
 der reinste alkalische Sauerbrunn.
 in Krankheiten der Athmungsorgane, des Magens
 und der Blase, wie als Getränk zu allen Tages-
 zeiten ärztlicherseits bestens empfohlen.
GISSHÜBLER PASTILLEN
 digestives & pectorales gegen Magenkrankheiten
 und Husten.
HEINRICH MATTONI, Karlsbad.
Ofner Königsbitterwasser
 gegen Stuhlverhaltung und daraus resultirende
 Krankheiten.
Mattoni & Wille, Budapest.
 Vorräthig in den Apotheken und Mineralwasser-
 Handlungen. 67 7-8

667/1879. szám.

128

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési mi-
 nisterium az 1879. évi júliushó 29-én 12309 számú rende-
 letével a budapest-kassa-duklaai államut 49³⁻⁶/₈ szakaszán
 lévő 328, 332 és 333. számok alatt lévő, árvizek által
 elrombolt átvezetők helyreállítását 1343 frt 15 kr. összeg
 erejéig engedélyezte.
 A fentemlített munkálatok foganatosításának bizto-
 sítása céljából az 1879. évi Augusztushó 25-ik napjának d.
 e. 10 órájára a sárosmegyei m. kir. államépítészeti hivatal
 helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hir-
 dettetik.
 A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi
 munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az
 engedélyezett költség után számítandó, s a részletes felté-
 telekben előírt 10%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánla-
 taikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz

annival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben
 érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki mű-
 velet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. állam-
 építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint
 megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1879. évi augusztushó 1-én.

Forgács József,
 kir. főmérnök.

Bérleti hirdetés.

A curia tybaei tanalap, uradalomhoz tartozó Szepes
 megyében a kassa-oderbergi vasút közvetlen közelében fekvő:
a) a curia tybaei, Tamás Arnoth és hadusfalvi szom-
 szédos határokon fekvő 270³¹¹/₁₆₀₀ cat. holdnyi,
b) a porbai és matyasóczi határban lévő 97¹³⁶⁹/₁₆₀₀

cat. holdat tevő bérirtokok s az utóbbi bérlethez sorozott
 porbai 3 kövü örlő- és fűrészmalom a nagyméltóságú
 vallás és közoktatási m. k. ministerium f. é. 18946. számú
 magas rendeletéhez képest f. é. októberhő 1-től számítandó
 egymásutáni 9 évre az alólirt kir. közalap ker. főtisztvisz-
 nél betekinthező feltételek alapján f. évi augusztus hó 18-án
 zárt ajánlattal megtartandó árverésen bérbeadni fognak.

Miről vállalkozni szándékozik oly felhívással érte-
 sítetnek, miszerint 50 kros bélyeggel felszerelt s a bérleti
 feltételek kellő ismeretét és elfogadását valamint a beígért
 bérösszeget szám és betakban kitüntető, s az előbb irt
 271 frt, az utóbbinál 120 frt bántépénzzel ellátott zárt
 ajánlataikat a mondott nap déli 12 óráig Abaújmegye Alsó-
 mislye községében székelő közalap. főtisztvisz.hez annál is
 inkább benyújtani, avagy postai úton beküldeni szivesked-
 jenek, minthogy valamint a feltételekkel ellenkezőleg szer-
 kesztett, ugy a későbbben bérkezett ajánlatok figyelembe
 vétetni nem fognak.

Mislye 1879. júliushó 24-én.

123 2-3 **Közalap. királyi főtisztvisz.**

Dresch-Maschinen

Stiftsystem für den Betrieb durch 1, 2, 3 und 4 Zugthiere mit
 Strohschüttler, Sieb und Pugerel, auf Holzgestell und ganz aus Eisen;
 neueste Construction, dauerhaft und billig franco Wien und Pest liefern
 unter Garantie für solide Ausführung

Ph. Mayfarth & Comp., Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.
 Solide und tüchtige Agenten erwünscht.

76 6-7

A BUDAPESTI

KERESKEDELMII AKADEMIA

alsó középiskolához kapcsolódó három évfolyamból álló nyilvános felsőbb kereskedelmi tanintézet
 melyhez még egy előkészítő osztály is csatlakozik, f. év szeptember 1-én nyitja meg huszonharmadik
 iskolai évét; a beiratások f. év augusztus 30-ától szeptember 5-éig eszközöltnének.

Az előkészítő osztályba való felvételre a betöltött 13-ik életév, meg a 3-dik középiskolai
 osztály bevégeztének megfelelő ismeretek kimutatása (vagy bizonyítvány nyújtásával vagy felvételi vizsgálat
 útján) kívánatik. Az évi tandíj 150 frt. Az intézet érettségi bizonyítványai az **egyévi önkényes**
 szolgálatra jogosítanak.

Minden egyebekre szívesen nyújt felvilágosítást, valamint programokkal és prospektusokkal
 ingyen szolgál az intézet igazgatósága.

122 2-3

UMBATH & COMP. in PRAG,

52 18-20 **Fabrikanten landwirthschaftlicher Maschinen,**

empfehlen ihre durch streng solide Aus-
 führung, leichten Gang, große Leistungs-
 fähigkeit und Reindruck best bekannten
 Specialitäten in:

Hand- und Göpel-Dresch-Maschinen

von 1 bis 8 Pferde- oder Ochsenkräfte,

sowohl fahrbar wie feststehend. Ferner fabriciren wir verschiedenen Größen best bewährte:

Putzmühlen, Wäckelschneider, Schrottmühlen u. u.

Illustrirte Preis-Courante in den Landessprachen gratis und franco.

Kundmachug.

Am 21. Juli 1879 wird das hier neu errichtete Filiale der österreichisch-ungarischen Bank in den im
I. Stockwerke des Hauses Hauptgasse Nr. 35 neu „**Maurer Hof**“ befindlichen Lokalitäten eröffnet.

Daselbe wird sich mit der **Eskomptirung** von bankmäßigen Wechseln, Effekten und diversen Coupons, ferner mit der
Belehnung von hiezu geeigneten Werthpapieren, dann mit der Ausstellung und Einlösung von **Bankanweisungen** zwischen
 Kaschau und den übrigen Bankplätzen, mit der Uebernahme von geeigneten, in Kaschau oder an anderen Bankplätzen zahlbaren
 Wechseln, diversen Coupons und Effekten zum **kommissionsweisen Inkasso**, endlich mit der **Verwechslung** von Banknoten
 gegen Banknoten und bis auf Weiteres auch mit dem Verkaufe von **Silbermünze** gegen Banknoten al pari, nach Zulässigkeit der
 vorhandenen Mittel, befassen. Auch ist das Filiale ermächtigt, Dividenden, beziehungsweise Zinsen-Coupons von Aktien, beziehungs-
 weise Pfandbriefen der österreichisch-ungarischen Bank auszuzahlen und Aufträge zum An- und Verkaufe von Bankpfandbriefen,
 Staatspapieren und anderen Kurs habenden Werthpapieren entgegenzunehmen.

Nähere Auskünfte werden im Bureau der unterzeichneten Bankanstalt ertheilt.

Kaschau, am 17. Juli 1879.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK
Filiale KASCHAU.

118 3-3

Die in **Wien** am 2. August gehobenen Zahlen:
82, 53, 69, 66, 9.
 Die nächste Ziehung ist am 16. August 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
 Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉMÉNY.

A magyar királyi

debreceni állami méntelep

**Eperjes, Debrecen és Turia-remetei oszta-
 lyai-ban elhelyezett katonai legénység, valamint
 az ugyanott lévő ménállomány részére folyó
 évi novemberhő 1-től 1880. októberhő végeig
 szükségelendő**

takarmány és élelmi cikkek,

u. m. kenyér, zab széna, alom-szalma, ágy-
 szalma, kemény tűzifa és petroleum bizto-
 sítása végett **1879. augusztushó 28-ik napján
 d. e. 10 órakor** a m. kir. méntelep számvevői
 irodában Debrecenben írásbeli zártajánlati
 árlejtés fog tartatni.

Szállítási szerződés, illetve feltételek hely-
 ben, számvevő irodában megtekinthetők.

**Debreceni állami méntelep
 parancsnoksága.**

127 2-3

MATTONI'S
Giesshübler
 der reinste alkalische Sauerbrunn.
 in Krankheiten der Athmungsorgane, des Magens
 und der Blase, wie als Getränk zu allen Tages-
 zeiten ärztlicherseits bestens empfohlen.
GISSHÜBLER PASTILLEN
 digestives & pectorales gegen Magenkrankheiten
 und Husten.
HEINRICH MATTONI, Karlsbad.
Ofner Königsbitterwasser
 gegen Stuhlverhaltung und daraus resultirende
 Krankheiten.
Mattoni & Wille, Budapest.
 Vorräthig in den Apotheken und Mineralwasser-
 Handlungen. 67 7-8

667/1879. szám.

128

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési mi-
 nisterium az 1879. évi júliushó 29-én 12309 számú rende-
 letével a budapest-kassa-duklaai államut 49³⁻⁶/₈ szakaszán
 lévő 328, 332 és 333. számok alatt lévő, árvizek által
 elrombolt átereszek helyreállítását 1343 frt 15 kr. összeg
 erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának bizto-
 sítása céljából az 1879. évi Augusztushó 25-ik napjának d.
 e. 10 órájára a sárosmegyei m. kir. államépítészeti hivatal
 helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hir-
 dettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi
 munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az
 engedélyezett költség után számítandó, s a részletes felté-
 telekben előírt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánla-
 taikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz

annival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben
 érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki mű-
 velet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. állam-
 építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint
 megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1879. évi augusztushó 1-én.

Forgács József,
 kir. főmérnök.

Bérleti hirdetés.

A curia tybaei tanalap, uradalomhoz tartozó Szepes
 megyében a kassa-oderbergi vasút közvetlen közelében fekvő:

a) a curia tybaei, Tamás Arnoth és hadusfalvi szom-
 szédos határokban fekvő 270²¹¹/₁₆₀₀ cat. holdnyi,

b) a porbai és matyasóczi határban lévő 97¹³⁰⁹/₁₆₀₀
 cat. holdat tevő bérirtokok s az utóbbi bérlethez sorozott
 porbai 3 kövü örlő- és fűrészmalom a nagyméltóságú
 vallas és közoktatási m. k. ministerium f. é. 18946. számú
 magas rendeletéhez képest f. é. októberhő 1-től számítandó
 egymásutáni 9 évre az alólrirt kir. közalap ker. főtisztviség-
 nél betekinthető feltételek alapján f. évi augusztus hó 18-án
 zárt ajánlattal megtartandó árverésen bérbeadni fognak.

Miről vállalkozni szándékozik oly felhívással érte-
 sítetnek, miszerint 50 kros bélyeggel felszerelt s a bérleti
 feltételek kellő ismeretét és elfogadását valamint a beígért
 bérösszeget szám és betűkben kitüntető, s az előbb irt
 271 frt, az utóbbinál 120 frt bánatpénzzel ellátott zárt
 ajánlataikat a mondott nap déli 12 óráig Abaújmegye Alsó-
 mislye községében székelő közalap. főtisztviséghez annál is
 inkább benyújtani, avagy postai úton beküldeni szivesked-
 jenek, minthogy valamint a feltételekkel ellenkezőleg szer-
 kesztett, ugy a későbben bérkezett ajánlatok figyelembe
 vételni nem fognak.

Mislye 1879. júliushó 24-én.

123 2-3 **Közalap. királyi főtisztviség.**

Dresch-Maschinen

Stiftsystem für den Betrieb durch 1, 2, 3 und 4 Zugthiere mit
 Strohschüttler, Sieb und Pügerei, auf Holzgestell und ganz aus Eisen;
 neueste Construction, dauerhaft und billig franco Wien und Pest liefern
 unter Garantie für solide Ausführung

Ph. Mayfarth & Comp., Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.
 Solide und tüchtige Agenten erwünscht.

76 6-7

**A BUDAPESTI
 KERESKEDELMI AKADEMIA**

alsó középiskolához kapcsolódó három évfolyamból álló nyilvános felsőbb kereskedelmi tanintézet
 melyhez még egy előkészítő osztály is csatlakozik, f. év szeptember 1-én nyitja meg huszonharmadik
 iskolai évét; a beiratások f. év augusztus 30-ától szeptember 5-éig eszközöltnének.

Az előkészítő osztályba való felvételre a betöltött 13-ik életév, meg a 3-dik középiskolai
 osztály bevégeztének megfelelő ismeretek kimutatása (vagy bizonyítvánnyal vagy felvételi vizsgálat
 útjára) kívánatik. Az évi tandíj 150 frt. Az intézet érettségi bizonyítványai az **egyévi önkényes**
 szolgálatra jogosítanak.

Minden egyebekre szívesen nyújt felvilágosítást, valamint programokkal és prospektusokkal
 ingyen szolgál az intézet igazgatósága.

122 2-3

UMBATH & COMP. in PRAG,

Fabrikanten landwirthschaftlicher Maschinen,

empfehlen ihre durch streng solide Aus-
 führung, leichten Gang, große Leistungs-
 fähigkeit und Reindruck best bekannten
 Specialitäten in:

Hand- und Göpel-Dresch-Maschinen

von 1 bis 8 Pferde- oder Ochsenkräfte,

sowohl fahrbar wie feststehend. Ferner fabriciren wir verschiedenen Größen best bewährte:

Putzmühlen, Wäckelschneider, Schrottmühlen u. u.

Illustrirte Preis-Courante in den Landessprachen gratis und franco.

Kundmachug.

**Am 21. Juli 1879 wird das hier neu errichtete Filiale der österreichisch-ungarischen Bank in den im
 I. Stockwerke des Hauses Hauptgasse Nr. 35 neu „Maurer Hof“ befindlichen Lokalitäten eröffnet.**

Daselbe wird sich mit der **Eskomptirung** von bankmäßigen Wechseln, Effekten und diversen Coupons, ferner mit der
Belehnung von hiezu geeigneten Werthpapieren, dann mit der Ausstellung und Einlösung von **Bankanweisungen** zwischen
 Kaschau und den übrigen Bankplätzen, mit der Uebernahme von geeigneten, in Kaschau oder an anderen Bankplätzen zahlbaren
 Wechseln, diversen Coupons und Effekten zum **kommissionsweisen Inkasso**, endlich mit der **Verwechslung** von Banknoten
 gegen Banknoten und bis auf Weiteres auch mit dem Verkaufe von **Silbermünze** gegen Banknoten al pari, nach Zulässigkeit der
 vorhandenen Mittel, befassen. Auch ist das Filiale ermächtigt, Dividenden, beziehungsweise Zinsen-Coupons von Aktien, beziehungs-
 weise Pfandbriefen der österreichisch-ungarischen Bank auszuzahlen und Aufträge zum An- und Verkaufe von Bankpfandbriefen,
 Staatspapieren und anderen Kurs habenden Werthpapieren entgegenzunehmen.

Nähere Auskünfte werden im Bureau der unterzeichneten Bankanstalt ertheilt.

Kaschau, am 17. Juli 1879.

**OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK
 Filiale KASCHAU.**

118 3-3